

Waar ooit de koeien stonden, is nu de stoere leef-
ruimte van gastenverblijf De Knechtenkamer, met
een royale oude eettafel als middelpunt. Links nog
een authentieke melkbus van de boerderij.

Op een oor in De Knechtenkamer

Hun liefde voor het boerenleven is zichtbaar tot in de kleinste details.
Jos Dekkers en Paulien Degen gaven hun Gelderse boerderij weer
die mooie sfeer van ooit, en toverden de deel en hooizolder om
tot sfeervol gastenverblijf: De Knechtenkamer.

Linksboven: buurtgenoot Pieter timmerde de nieuwe keuken inclusief servieskast naar oud model, met mooie landelijke profielen. Op de brocante console staat het servies van Jos' moeder.

Boven: stuk voor stuk zaagden Jos en Paulien talloze oude wandtegels van 15x15 centimeter in het oude keukentegel-formaat van 13x13.

Links: net als vroeger: de randen van de planken van de servieskast zijn versierd met een strook kant. Het (replica) glas in de deurtjes komt van Hufra Glas.

Rechts: met een beetje aarde en wat oase erin tovert Paulien theekopjes om tot een origineel bloemenpotje.

Linksboven: een prachtvondst: de koperen kraan in de gastenbadkamer. De smid maakte er een uitloop bij, de loodgieter zorgde voor een passend sifon.

Boven: de gastenkamer is sober ingericht met oude boerenmeubels. De bedstede is op maat getimmerd rondom oude bedstedeuren. In de plankenwand zijn twee kastjes getimmerd. Alle kleuren zijn door Paulien zelf gemengd.

Links: mool vrij in de ruimte staat het oude bad in de privébadkamer van Jos en Paulien. Ze vonden het bij 't Achterhuis en verfden het met een zelfgemengde kleur. De prachtkraan spotten ze bij brocantewinkel Antiek en oude dingen, en de (oud-Hollandse) vloertegels bij de handel in historische bouwmaterialen Destijdsch.

Pronkstuk in de fraai gerestaureerde schuur: een originele houten hooiwagen

en is tot in de kleinste details te zien. Elke deurnop, elk scharnier is op de boerderij aan een tweede leven begonnen. Heel soms is er gesmokkeld; zo bewerkte Paulien een nieuwe keukenplank met een beet om hem een oude look te geven, en boorde ze houtwormgaatjes in enkele nieuwe plafondplanken. Medio jaren tachtig waren ze een van de eersten die oude bouwmaterialen ontdekten. "In de oude kippenstal hebben we duizenden plavuizen staan schoonmaken. Vastzetten op de bankschroef en de slijpschijf erop. Mensen snaptten er niks van." Met dezelfde passie zaagden ze honderden oude wandtegels van 15x15 naar 13x13 centimeter. "Het formaat van de historische witjes."

LIEFST ROESTIGE SPIJKERS

Streng in de leer over de herkomst van de materialen zijn ze niet. De gedessineerde oud-Hollandse tegelvloer in de privébadkamer komt uit een rijker huis, maar staat hier 60k mooi." Als het maar goed voelt en stamt uit dezelfde bouwperiode als de boerderij. Daarom ook worden planken niet geschroefd maar gespijkerd, liefst met roestige spijkers, en is de nieuwe, handgetimmerde keuken beslist niet uitgevoerd met een luxe ladesysteem. "Lades horen een beetje te haperen", zegt Paulien. Streng in de kleurenleer zijn ze evenmin: alle kleuren mogen, zolang ze maar sober en niet te glanzend zijn. Paulien houdt van verven – "ik word gelukkig van de geur" – en experimenteert net zo lang tot de juiste kleur in de juiste glans op de juiste plek zit. "Het plafond van De Knechtenkamer heb ik zes keer opnieuw gedaan." In een boekje dat ze al twintig jaar bij zich draagt, plakt ze de staaltjes en het recept van haar eigen mengkleuren. Roodbruinen, grijzen, groenen, meestal gebaseerd op oud-Hollandse kleuren, zoals te zien in een van de favoriete inspiratiebronnen van haar en Jos, het Openluchtmuseum in Arnhem. Zolang Paulien zich kan heugen, is ze gek op oude meubels. "Ik zou willen dat ik in een tijdsmachine kon kruipen, om te zien hoe ze destijds werden gebruikt en door wie." De meubels

en accessoires in het huis en gastenverblijf lijken hier altijd te hebben gestaan, zo mooi passen ze in de sfeer. Stoer en sober, met hier en daar een frivol detail, zoals een kante langs een kastplank, bloemen in een brocante kopje. Maar de meeste spullen zijn door Paulien verzameld. "Wat authentiek was, is geneuveeld tijdens de modernisering in de jaren zeventig." Regelmatig gaan zij en Jos een dagje 'pierewaaien', snuffelen bij rommel- en brocante-adresjes, en bij handelaren in oude bouwmaterialen, zoals Martens & Dochters in Alphen. "Door de jaren heen hebben we zo veel bij elkaar gesproken, dat we wel weer aan een ander huis kunnen beginnen." Dat gaan ze niet doen, maar inmiddels is het stel wel bezig met de voltooiing van een tweede gastenkamer, in de oude, prachtig opgeknapte schuur. De plavuizenvloer is alweer gelegd en opnieuw gevoegd met 'klapzand', heel donker zand uit Bergharen, voor precies die mooie voegkleur. Ditmaal klaarde een nieuwe generatie tegelzeters de klus, maar naar recept van de Gebroeders Strik. Zo leeft de traditie voort. ■

Productie en interview **Monique van der Pauw** Fotografie **Ton Bouwer / moonshineweb.eu** Kijk voor verkoopadressen in de inhoudsopgave

Logeren in De Knechtenkamer

Het gastenverblijf is geschikt voor vier personen. U kunt buiten zitten in de tuin en er staan fietsen voor u klaar om het rivierenlandschap in dit Land van Maas en Waal te verkennen. Wandelen kan ook, volg bijvoorbeeld de Struinroute langs de Waal of de boerenwandelpaden. Desgewenst maakt Paulien een lunchpakketje. Zij kan u ook adviseren over diverse restaurants in de omgeving.

De Knechtenkamer, Veldstraat 1, Puffijk, 0487 516838 en 06 25531244, www.deknechtenkamer.nl

Jos werd geboren en getogen op deze boerderij van zijn grootouders

Hij kan het zich nog goed herinneren, hoe hij als kleine jongen zijn vader hielp bij de kersenpluk. Hoogstamers stonden er toen nog, hij moest wel drieënveertig sporten beklimmen om de bovenste vruchten te bereiken. "Mijn vader wist precies hoe je de lange ladder zo moest plaatsen, dat die niet viel als er een tak afbrak." Mooie herinneringen bewaart Jos Dekkers aan zijn jeugdijaren op De Vliervoets, de grond van zijn familie in het Land van Maas en Waal. Hij werd er geboren en getogen, op de boerderij die door zijn opa en oma werd gebouwd in 1920. Laag Vliervoet, vertelt nog steeds een stenen naam bordje op de gevel. Als zijn opa sterft, trekken Jos' ouders bij opoe in. "Ik zie haar nog voor me: gebogen schouders, knotje op haar hoofd. Het leven speelde zich af in deze woonkeuken, maar zij had ook een eigen woonkamer, de zondagse kamer." Daar gunde ze zichzelf af en toe wat rust, bij het raam met zicht op de 'dikkoppen', de stoofpeerbomen. Je kijkt erop vanuit de keuken, waar nu een AGA snort op de plek waar Jos als kind achter de warme houtkachel kroop. Decennia later, in 1985, nemen hij en zijn vrouw Paulien de boerderij over van Jos' moeder, opnieuw na de dood van de pater familias. Het huis is goed onderhouden, maar verkeert in een jarenzeventigstaal, compleet met plastic lambrisering, schroten en met board afgemterde deuren en plafonds. Een jarenlange verbouwing geeft de boerderij zijn charme weer terug, met als kers op de taart: het sfeervolle gastenverblijf De Knechtenkamer.

EUIWENOUDE BALKEN

Boerderij Laag Vliervoet kende oorspronkelijk geen knechtenkamer, vertellen Jos en Paulien. "Alleen herenboeren konden zich een inwonende knecht veroorloven. Zijn 'kamer' was niets meer dan een armoedig hokje in het hooi." Gastenverblijf De Knechtenkamer is heel wat meer dan dat. Op de deel, waar ooit zo'n zes koeien stonden, staat nu een eetkamer van Bourgondisch formaat en is een kleine zit-televisiehoek ingericht. Door het

bijna een eeuw oude balkenplafond en de robuuste houten dragers ademt de grote ruimte een prachtig authentieke sfeer. Op de vloer liggen oude estriken, op traditionele wijze gelegd door de gebroeders Strik. "Twee broers, samen zijn ze al honderdzestig jaar. Ze hebben alle estriken in deze omgeving gelegd. Deze gebakken plavuizen zijn onregelmatig, maar zij kloppen ze in de specie, zodat je toch een vlakke vloer krijgt." Oude klinkers, in visgraat gelegd, vullen de plavuizen aan. "We hadden er te weinig, maar de steentjes zijn nu een mooie onderbreking van het grote tegelvlak."

VERBORGEN KASTEN

Een smalle trap leidt naar de plek waar zich ooit een knechtenkamer had kunnen bevinden: op de hilde, het plateau waar vroeger het hooi werd bewaard, boven de koeien. "Het middenstuk van de deel is verlaagd geweest, maar wij hebben het terug omhoog gebracht, zodat de hilde weer duidelijk zichtbaar werd." Hier is nu de slaapkamer van het gastenverblijf, met een houten vloer, landelijke plankenwanden met ingebouwde 'verborgen' kasten, een mooi sobere inrichting met een boerentafel en oude stoeltjes én een romantische bedstede. Deze werd volgens hedendaagse maten getimmerd rondom twee oude, opgeknapte bedstedeuren. "Een mooie vondst die ons op het idee voor een bedstede bracht. Zo gaat dat wel vaker. We maken eigenlijk nooit echt een plan, laten ons eerder leiden door wat we hebben of tegenkomen." Hun mooiste vondst ooit pronkt in de aangrenzende badkamer, met zijn nostalgische rood-witte tegelvloer: de koperen wastafelkraan. "We vonden er drie, ze zaten onder de verf. Een kennis heeft ze schoongemaakt, de smid heeft er een uitloop voor gemaakt en de loodgieter een koperen sifon. Replica's? Makkelijker ja, maar niets voor ons. In replica's vind je dat doorleefde niet terug. Van nieuw hout kun je nooit een oude deur maken." De liefde voor oude bouwmaterialen zit diep bij Jos en Paulien, ▶

*Op de vloer liggen oude
estriken, gelegd door de
gebroeders Strik, die
samen 160 jaar zijn*

In de leefruimte van het gastenverblijf is een kleine wasplek ingericht, handig om even de handen te wassen of appels af te spoelen. De spatwand is bekleed met lood. Van kraan tot wasknijper: alle spullen zijn bij elkaar gesprokkeld op markten, bij brocantevinkels en handelaren in oude bouwmaterialen.

